

ting om Sagen. Han har i alt Fald ikke behøvet paa dette Trin at tage denne Beslutning.

Frijs: Det ærede kongevalgte Medlem (Estrup) har misforstaaet mit Spørgsmaal. Jeg spurgte ikke om, hvad det ærede Medlem personlig vilde gøre. Jeg spurgte om, hvad det ærede Medlem vilde raade sit Parti til at gøre — sit Parti, som han havde opfordret til at følge sig.

Estrup: Dersom det ærede Medlem (Frijs) vidste, at jeg aldrig har raadet til noget uden ogsaa at ville eller tro at kunne gennemføre det selv, saa vilde han ikke have kunnet rette denne Bebrejdelse til mig nu.

Piper: Den højtærede Forsvarsminister udtrykte sin Misfornøjelse med det Udtryk, jeg havde brugt angaaende det Krav, der var stillet fra Reformpartiet, og som jeg havde betegnet som en Voldshandling. Jeg er overbevist om, at de, der i dette Øjeblik stemme for denne Sag, og som ikke tilhøre Reformpartiet, ville være enige med mig i, at denne Betegnelse ikke er for stærk.

Til det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Sonne), der talte varmt for Sagen og hævdede sin Overbevisning, vil jeg sige, at vi jo ikke fra vor Side rette Bebrejdelser mod dem, der stemme for Forslagene nu. Det forekommer mig da, at det ærede Medlem heller ikke behøvede at rette Anke over den Stilling, vi indtage i Henhold til den Overbevisning, vi have.

Holger Petersen: I Anledning af den højtærede Forsvarsministers Udtalelser maa jeg tillade mig at gentage, hvad jeg før udtalte. Det var fejlagtigt, hvad den højtærede Minister citerede. Jeg sagde: „Nu er det saakaldte Forsvarsvenner med Forsvarsministeren i Spidsen, der i første Række tilføje Landstinget, men for øvrigt hele Nationen, en aldeles urimelig, meningsløs og unødvendig Ydmygelse ved at kræve Nedlæggelsen af Landbefæstningen om 12 Aar, for til Gængæld at sælge os de mest nødtørftige Midler til vort Fædrelands Forsvar. Og naar vi have taget denne Beslutning, saa er det i Erkendelsen af den fortvivlede Nødstilstand, hvori hele vort Forsvarsvæsen befinder sig — en Tilstand, der lader Landet fuldstændig værgeløst overfor selv det mindste fjendtlige Angreb. I henved 40 Aar har Kampen om vore dyrebareste Interesser været, Kam-

pen om at stille Midler til Raadighed til Forsvar for Bevarelsen af vor Selvstændighed, vort Sprog og alt, hvad der er os kært. Usselt og karrigt satte man en Ære i at beskære Hærens og Flaadens Budgetter; for Partihensyn glemte man, hvad Dybbøl og Als havde kostet af det dyreste Blod“.

Dette er noget helt andet, end hvad den højtærede Minister citerede. Det er i Forbindelse med Fortiden, at jeg har brugt de omhandlede Udtryk.

Den højtærede Minister anbefalede at søge at komme bort fra Fortiden. Jeg troede, at vi i 1894 var komne bort fra Fortiden, og ved Systemskiftet blev det erklæret, at nu skulde Forsvarssagen ikke behandles som en Partisag. Det er jo en lukket Bog, hvad der foregik i Forsvarskommissionen, men Historien vil nok en Gang fortælle, hvor saglig den Forhandling var, som der fandt Sted.

Den højtærede Minister begyndte Forelæggelsen af Forslagene her i Tinget med at tale om, at de ikke var et Ultimatum. Jeg spørger enhver af dem, der have siddet i Landstingets Forsvarsudvalg, om det ikke endte med et Ultimatum: vi havde at tage, hvad der blev sendt os fra Folketinget, eller intet! Det kalder jeg ikke en saglig Forhandling.

Forsvarsministeren (J. C. Christensen): Jeg har altsaa opfattet det ærede Medlem (Holger Petersen) mindre korrekt, naar jeg troede, at hans Ord „usselt og karrigt“ ogsaa omfattede Nutiden. Jeg hører nu, at det alene var Fortiden, der sigtedes til. Men det ærede Medlem mener — det sluttede han med —, at hvad der her var forelagt, var forelagt som et Ultimatum. Det er det absolut ikke. Ved anden Behandling blev der vedtaget adskillige Indrømmelser fra min Side til det høje Ting paa Forslaget om Hærens Ordning; ligesaa nu i Dag. Selvfølgelig kan man ikke betegne et Forslag, hvor der gøres betydelige Indrømmelser, som et Ultimatum, og det har det heller ikke været. At Indrømmelserne have haft deres Grænser, henviste jeg til allerede ved Forelæggelsen, og det ligger ogsaa i selve Omstændighederne. Der har ikke været tilsigtet, lige saa lidt som der har været udført nogen Krænkelse mod dette høje Ting.

Hey: Den Alder, som det ærede 7de kongevalgte Medlem (Estrup) med fuldstændig Ret paaberaabte sig, har Høj-